

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhia pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 18 Martiu.

Preocupați de sorțea, ce li se pregătesce românilor cu introducerea sistemului dualist, fruntașii ce i aveam pe atunci și îndrăpț privirile lor pe alte terene, decât acele pe cari le îmbrătoșară omenii din clasa inteligentă până la 1867.

Cu funcțiunile mai înalte o gătaseră cu toții.

Unul după altul siliți să se retragă, sciau ce sorțe îi astéptă pe urmașii lor.

Statul, sporind numărul funcționarilor, nu o a făcut acesta de dragul românilor, nici de al altor popore, ci de dragul unguirilor, cari trebuiau căpătuiți și adăpostiți la visteria statului.

Căți-va funcționari mai subalterni lăsați în funcțiuni îi mai țin și numesc și ați de scôtere de ochi.

Era deci numai legitimă întrebarea, ce și-o puneau fruntașii noștri, când se întrebau, ce se va alege din sutele și miile de scolari, cari cercetau pe acele timpuri gimnaziile, academiile de drept și alte scoli.

Și chiar când numai acesta întrebare i ar fi frământat ei trebuiau să se cugete, ca acestor omeni să le câștige o ocupațiune onorifică și o subsistență durabilă, aici acasă, ca să nu fie siliți a trece cu toții granița în țera românească și acesta nu era posibil decât înființând astfelii de instituțiuni, cari să atêrne numai dela români și să le ferescă cât se pôte de influențele străine.

Resônele aceste pe lângă dorul de a scăpa pe țeranul român din ghiarele cămătarneicilor nemiloși de bunăsemă, că au contribuit și ele, ca să se înființeze institute cu bani românești, cu funcționari români și conduse tot de români.

Primul institut a fost „Albina” din Sibiu.

Sunt 29 de ani dela înființarea acestui institut, după care se au înființat altele aprôpe în toate cen-trele locuite de români.

E de prisos se o spunem, că pe lângă ajutorul oferit țeranului român, el a realizat una din cele mai mari îngrijiri de care au fost preocupați întemeetorii, au dat pâne sigură atător persône onorabile, au adăpostit în jurul seu atâta tineri, cari dau un contingent frumos din inteligența noastră sibiiană.

Și la rëndul lor celelalte institute românești au urmat exemplul dat de „Albina”.

În orașele din Ardeal, românii erau până bine de curând nebăgați în sêmă.

Căți-va funcționari subalterni, airea câțiva advo-cați și preoți, atâta era totul.

Cu aședarea funcționarilor independenți de stat, s'a pus temelie la înființarea clasei industriașilor și

a meseriașilor, cari vor avé totdeauna un sprigin în românii aplicați la institutele noastre de bani.

Se nasce întrebarea, că dacă magiarii ar fi fost ei mai politici și ne-ar fi înrolat pe tot omul de carte în sevicul de stat, și prin acesta i ar fi legat mânilor și buzele, ôre nu ne ar fi făcut noué un rêu cu mult mai mare, ca acum, când după 20 de ani de domnie ungurescă, ne au împins ca noi să ne cău-tăm după alte mijlôce de traiu, după alte întreprin-deri sănêtoșe spre a ne consolida și a pune piciorul în orașe așa cum 'l punem ați, ca cetățeni liberi 'er nu ca funcționari, atârnători de grația celor de sus și la acesta întrebare îi lăsăm să răspundă frații ma-giari, căci ei sunt mai cuminte, ei înțeleg bine ce vreau și nu voim să intrăm în calculii lor.

Statul și politica lui greșită a voit să ne su-grume, a voit să ne pună unghia în gât și nu și-a ajuns scopul.

Puterile românilor s'au oțelit, și la acesta în mod indirect, în mod involuntariu a contribuit însuși sta-tul unguresc.

Și spre mândria noastră fie dis, românii au mâni curate, românii nu petéza numele lor prin fraude scandalôse, românii, din căsciguri, sciu da o parte bunisôră și pentru scopuri filantropice și umavitare.

Cu o mână iau, cu alta dau, ajută, fac tot po-sibilul ca se accelereze progresul nostru și să ne scôtă din starea umilitôre ce au voit să ni-o pregătescă acesti vechi și neimpecați dușmani ai nêmului nostru.

De aici ne explicăm cu deosebire furia diarelor unguresci asupra institutelor noastre de bani, de aici ne explicăm tendința lor de a pune mâna pe hâr-tiile noastre de valôre făr ca pân acum să și fi ajuns scopul.

După Dđeu credem, că în viitoriu încă nu și-l vor ajunge.

Pațiți cum suntem, trebuie să fim și precauți și să ferim ce e românesc de veninul otrăvitoriu, ce l'ar puté versa străinii în ce e al nostru!

Ei ne departă, noi nu avem cuvânt și motive să-i apropiem.

Alta ar fi, când ne-am împărtași și la bine și la rêu cu toții egal. Ați nu e așa și ei țin morțiș la al lor, de ce să fim noi generosi, când ei nu sunt și nici de nume nu vor să ne audă!

Separatismul slăbesce, ce e drept, căci separa-tism în institute de cultură, în institute de bani, în întreprinderi economice nu pôte fi priincios pen-tru statul unguresc, dar separatismul nu noi l'am provocat, ei l'au inițiat, ei 'l alimentéază și ei să și dea sêmă de toate consecințele acestui sistem peri-culos inaugurat de ei.

Revista politică.

În prêsma alegerilor pentru cameră sunt fôrte mari agitațiunile ce se fac de toate partidele din Ro-mânia Guvernamentali se aliază cu toate grupurile unde nu au sorți de izbândă. Socialistii merg singuri și apelul făcut în diariul „Munca” îi face pe toți lucrătorii atenți, ca se voteze numai cu aceia, cărora le stă la inimă sorțea muncitorului.

Nu-i vorbă unele foi vor să combată guvernul, cerând să dea esplicațiuni și în privința politice es-terne și în special despre atitudinea, ce o va ob-serva cu privire la noi românii de dincôce de Car-pați. Cu acesta întrebare a pășit diariul „Timpul”, căruia îi răspunde semi-oficiosul guvernamental „Bu-carest” astfelii:

„Sistemul nostru nu este de a schimba opiniu-nile noastre după cum suflă vântul. Românii din Transilvania sunt ei victimele celei mai nedrepte prigoniri? Acesta nu se pôte nega. Acestă pri-gonire este ea îndreptată în contră rassei române întregi, este ea de natură, dacă ar fi încoronată de succes a păgubi interesele naționalității noastre? Fără îndoelă. *Datoria noastră este dar de a o combate.* Să nu credă nimeni, că de aceea, fiind-că amicii nostri sunt la putere, noi vom uita de apêrarea intereselor superiôre ale rassei române. Dacă portofoliurile tre-bue să fie păstrate cu acest preț, ei bine! ducă-se mai bine portofoliurile. . . Și spre a ne resuma asu-pra acestui punct noi ăicem simplu: *Causa românilor din Transilvania e cauza noastră*; am fost și vom rê-mâne cei mai modesti, dar și cei mai zeloși apêră-tori ai ei”.

Despre cazul sensațional din Sofia, care a pus în mișcare întrégă presa europénă, „Gazeta nouă” dă între altele următôrele indicii:

Este, din nenorocire, sigur acum că atentatul de Vineri sêra din Sofia, al cărui rezultat a fost uci-derea pe loc a dlui Belceff, ministrul de finanțe bul-găresc, a avut de scop nu atât môrtea acestuia cât mai cu osebite suprimarea dlui Stambuloff, însoțito-riul seu și omul care ține pe umeri totă povara si-tuațiunei actuale din țera vecină.

Atentatul este o nouă răbuvnire a agitației pe care Rusia o hrănesce în Bulgaria prin agenți plătiți și stabiliți fie în țara vecină, fie în apropierea ei.

Am anunțat mai deună di. cum în Burgas se descoperise ceva despre o mișcare a renumitului agent muscălesc Bendereff; sunt apoi 2 zile numai de când acest Bendereff a plecat din București în spre Belgrad. Atentatul se întâmplă tocmai în vremea acesta. Nu trebuie se uităm că depeșile vorbeau mai

FOIȚA.

Rađe de lumină din Talmud de rabinul I. Stern.

În românește de Jeronim Barițiu.

(Urmare.)

Calumnia e mai rea ca cele mai dure crime: idolatria, incestul și vêrsarea de sânge.

Limba calomniatôre ucide pe trei: pe cel calomniat, pe calomniator și pe cel ce ascultă calomnia.

Calomniatorul, cel ce ascultă calom-nia și cel ce depune mărturie mincinosă merită să fie aruncat la câni.

Mulți păcătuesc prin nedreptate, puțini prin incest, mai toți prin calomnie sau cel puțin prin praful calomniei.

Trai păcate comitem mai în fie care di: fanta-sarea necastă, rugăciune nepotrivită și vorbire de rêu asupra deapropelui.

Este maniera flecarilor: a începe cu bine și a termina cu rêu.

Minciuna dispare, adevêrul rêmâne.

Minciuna n'are picior.

Adevêrul e sigilul lui Dđeu.

La al teu se fie da și nu al teu nu.

Gurei nu-i e ertat se vorbescă altcum decât cum cugetă mintea.

Sinceritatea vigurôsă e o datorință chiar și față de păgân.

Primesce adevêrul de

Promite puțin

Cel ce nu-și țin aceiași tréptă cu c

Împărtași spune mai d prealabilă.

E oprit să torturezi un animal.

Să nu te puni la masă până ce n'ai dat nutreț vitelor de casă.

Moise și David au fost puși păstori preste fii lui Israil, pentru că fiind păstori de oi au fost cu milă cătră miei. Dđeu a dis: cel ce are milă cătră animale, va fi cu milă și cătră omeni.

Sciința e frumôsă în legătură cu bunăcuviința.

Când se vorbește lucruri obscene, se'ți bagi degetele în urechi ca să nu le auzi.

Dacă i cineva, care e datat a sa- ești salutî tu mai întâiu.

deunăzi despre nise Muntenegreni suspecți aflători în Belgrad cu scopuri dușmănesci dlui Stambuloff, primul ministru bulgăresc, și trebuie să ne aducem aminte că Benderoff stă în relații cu acei muntenegreni, pe cari se ducea acum să i vadă. E de observat în sfârșit, că autorii atentatului de Vineri s'era par se fie tocmai muntenegreni.

Lucrurile acestea se înlanțuesc toate, se înverighază și vin să dovedească, împreună cu altele multe că în atentatul de Vineri, tot Rusia este amestecată, tot ea este răspundătoare de noua crimă sângeroasă în Sofia și că sângele nenorocitei victime asupra ei cade, pe dânsa o mânjesce.

Dar iată cum s'au petrecut faptele, așa cum ni le istorisesc stirile noastre particulare.

Vineri s'era pela orele 5 și ceva fusese un consiliu de ministri. După consiliu, ministrii au mers să se primble pe drumul Constantinopolei și mai târziu s'au întors în spre oraș și au intrat în cafeneaua Panacioff ca să ia ceva. S'au despărțit pe urmă pe la césurile 7 și trei sferturi și dnii Stambuloff și Belceff au plecat spre casă împreună. Erau însoțiți de un jandarm, care, ca de obicei, mergea la ore care distanță după ei.

Ajungând în dreptul grădinei publice, în fața casei dlui Karavelloff și în apropiere de palatul princiar, au auzit deodată strigătul „Stai!“ rostit cu un glas poruncitoriu.

Atunci alte două împușcături răsunară. Ucigașii erau foarte apropo. Glonțele intrară în pieptul dlui Belceff, care căzu jos grămadă.

Indată ce vestea omoririi dlui Belceff s'a cunoscut în oraș, Sofia a fost încununată de jandarmi și de armată; d'asemenea și locul crimei. Poliția și justiția au început cercetările și vro-o trei-deci de arestări s'a făcut, între cari și aceea a dlui Karavelloff și a mai multor membrii din partidul seu. Deocamdată interogatoriile arestaților nu prezentau mare interes, încet încet se putură însă stabili ore care bănueli.

Cutesanța omoritorilor d'a merge aproape în rând cu ministrii, de a le porunci să stea, d'a trage de aproape întrânsii, și alte indicii dovedeau că atentatul era urmarea unui complot foarte bine studiat.

Sâmbătă totă ziua se făcură arestări, și mai ales printre muntenegrenii și macedonenii din Sofia. De descoperit nu s'a descoperit mare lucru. S'a putut afla însă că unii din ucigași sosiseră chiar Vineri la Sofia și că veniau într'adins pentru ca să sângerească crima.

E nădejde că ucigașul, cel pe care l'a lovit jandarmul cu sabia să fie în curând arestat.

Diferite indicii dovedesc până acum că planul era făcut ca să se omore dl Stambuloff.

Sâmbătă pe seară, s'a putut da de urma individului care cumpăraseră revolverul. El a fost imediat arestat și întrebă.

N'a tăgăduit, că a cumpărat revolverul, însă a dis, că l'cumpărase pentru frate seu, care locuiesc într'un sat din districtul Sofiei. S'au trimis imediat jandarmi într'acel sat. Până acum însă nu se scie ceea ce ei au găsit.

Se nădăduese, că au se fie prinși și ceilalți doi inși, cu cari individul arestat a mers la armurier ca se cumpere revolverul.

Sofia este în stare de asediu. Orașul este înconjurat de armată. S'a luat numai garda pusă la locul, unde s'a întâmplat crima.

Nimeni nu pôte să iasă afară din oraș. Membrii corpului diplomatic, vrând să se primble prin prejurul orașului, au fost împedecați.

Dl Belceff a fost înmormântat ieri cu mare pompă. Prințul Ferdinand și prințesa Clementina veniseră dela Filipopoli ca s'asiste la înmormântare.

Prințul a mers să depue chiar dânsul corôna pe cosciugul ministrului și a urmat pe jos convoiul până la catedrală, unde s'a făcut ceremonia, ce lebrată de metropolitul Grigorie și de episcopul Samokoff.

Diariul „Svoboda“, vorbind despre atentat, își exprimă indignația pentru crimă și dăce că nu mai pôte fi îndoelă, că e vorba de o crimă politică contra dlui Stambuloff și că dl Belceff a fost victimă numai din întâmplare. Diariul bulgăresc adaogă, că crima a fost sângeroasă de agenți plătiți de diplomația rusă.

Tôte diarele din Viena socotesc această crimă, nu ca un act de răzbunare privată, ci ca un atentat contra dlui Stambuloff. Ele nădăduesc cumcă, mulțămîta energiei guvernului, ordinea nu va fi tulburată.

Diarele parisiene nu cred, că atentatul a fost comis de agenți rusești, ci dăce că el este un act de răzbunare personală.

Diarele din Bucuresci, care au aflat tocmai Sâmbătă la amiazi atentatul, sunt absolut d'aceiași părere, că atentatul, a fost planuit de ruși și atrag atențiunea țării asupra gravității situațiunei, mai ales că Rusia a reînceput agitații și spionii foiesc și iconarii și jugănarii au reapărut.

Espediția rusă a cărei formare se anunțase deja de mai multă vreme, va pleca în primele zile ale lunii lui Aprilie spre Abisinia sub conducerea locotenentului Maskoff.

Maskoff e însoțit de un călugăr Tichon, care a fost mai înainte medic și de muntenegrenul Slaticianin, care a mai călătorit cu Maskoff prin Abisinia.

Maskoff speră se ajungă la Menelik pela începutul lunii Iunie și se ascăptă la o primire bună din partea lui. Se teme însă se nu i se facă greutăți pe drum, mai ales din partea italienilor.

Scopul expediției, după supusele lui Maskov, nu este decât cercetări și colecționării științifice și mai ales privitoare la istoria bisericească. Afară de această voiesce se încercă a pătrunde în Gallas prin un ținut neexplorat până acum de călători europeni.

E vorba că expediția să țină trei ani.

Voci străine asupra ținutei arhierilor români în casa magnaților.

Dăm loc apretierilor diarului „Branik“ traduse și în „Luminătorii“:

„Branik“ — drept introducere caracterisând natura des baterii din casa magnaților a upra proiectului de lege referitoriu la asilele de copii, ajunge a constata, că în ședința dela 9 Martiu a fost o dezbateră în numele bisericești și naționalismului contra proiectului de lege, ce tinde a regula și viața în familie. „Mai e o țară, în care nu mai rămâne nici leagănul cruțat; copilașii vor trebui și a plânga în limba magiară — eschiamă articolul lui „Branik“.

Mai departe numita fôie continuă ăst mod: Contra acestui atentat s'a sculat în casa magnaților patru arhierii români: metrop. rom. gr. or. și episcopul diecesei Aradului apoi doi episcopi uniți. Afară deaceștia au mai vorbit și episcopul luteran al sașilor din Ardeal.

„Noi aducem în întreg cuprinsul lor aceste vorbiri, la alt loc al numărului fôiei noastre, și le recomandăm atențiunei cetitorilor nostri.

„O plăcere ore-care deosebită, ne cuprinde sufletul, când cetim aceste cuvântări, când vedem cu câtă căldură, iubire de popor și sinceritate au întrevănit arhierii romani pentru poporul lor. Poporul ce are astfelu de arhierii trebuie să progreseze. Aceste cuvântări ale arhierilor români, uu sunt frase îndatinăte, ca să-și facă datorința față de popor. Altcăva vedem noi în ele. Ei se luptă ca conducători ai poporului, ca păstori buni pentru turmele lor, se luptă cu totă însuflețirea inimei vulnerate, cu toate forțele mentale și cu totă conștiința, că datorința li incube a lucra astfelu măcar de ar și pătimi pentru această. Fie-care cuvânt al lor este un suspin al întreg poporului românesc; fie-care cuvânt al lor tradă o durere teribilă, pe carea o simțesc arhierii când vîd, ce se lucră. Deosebit frumoșe sunt cuvântările metropolitului Miron dela Sibiu, și a episcopului din Arad Meșianu, care au sărit întru apărarea resolută și bine-cuvântată (divno i razlojno) a bisericești și poporului lor.

„Și românii nu au sulevat apărarea numai a intereselelor speciale romănesci. Ei au apărut legea, carea e și a noastră; au apărut drepturile la esistență a poporilor nemagiare din această patriă, au apărut drepturile noastre chiar așa, ca pe ale poporului și bisericești lor. Ceea ce ei au obiectat întru apărarea stării lor, aceea este și a noastră durere în lupta contra dorințelor esagerate magiare. A lor durere este și a noastră; a lor temă (zebnia) este a noastră; a lor amărăciune, este și a noastră.

„De aceea primăscă dar arhierii români cea mai căldurosă și mai profundă mulțămîta pentru acele cuvinte bărbătesci și pentru apărarea părintească ce au sulevat întru apărarea poporilor nemagiare. Prin apărarea lor au deobligat și pe poporul sârbesc. Mărire (slavă) acestor arhierii!

„Când dăm arhierilor români această mulțămîta și onore, simțim deodată în peptul nostru un felu de orfanu (dușoia, sârbesc: sirocead) părăsit în lume și avisat la sine însuși, carele se sbate de nemilă și de neubire, până când cutare proprietariu (gazda) nu se îndură să-l primăscă grațios sub scutul seu ospital.

„Noi în momentul, când aducem înaintea voastră aceste cuvântări, noi în momentul, când aducem

„Noi în momentul, când aducem înaintea voastră aceste cuvântări, noi în momentul, când aducem

„Noi în momentul, când aducem înaintea voastră aceste cuvântări, noi în momentul, când aducem

ve concomiteză și pe voi din lăgan până în grôpă — ăr voi o scurtați în această apărare! Tare ne dore că s'a întâmplat așa, căci simțim cumcă prin atăta nepăsare din partea arhierilor noștri — suntem deșoși între tote poporele conlocuitoare din patrie. Nu s'a aflat nice carele se apere numele sârbesc și sârbimea, causele noastre sante au rămas fără scut și fără acoperemînt.

„Ore când sârbii erau vătavi în apărarea națională, astăzi nu li se aude nici vocea. În casa de jos nu a vorbit nici un deputat sârbesc; în casa de sus s'a repetat această neplăcută scenă. De s'ar fi sculat măcar numai unul se vorbescă — măcar numai câteva cuvinte, ca să se nu ne roșescă fața înaintea lumii întregi.

„Primul arhieriu român și sârbesc a apărut pe români și pe sași. Dar noi? Noi stăm într'un rând cu slovaci. Pe ei nu i apără nime, și așa se întâmplă și cu noi!

Ore ceea-ce e permis românilor și nemților n'ar fi permis și sârbilor?! Ori-că, dora, trebuie sciricita dispozițiunea domnilor înalți, când e ca să-ți aperi biserica și poporul?!

„Betrânii nostri nu astfelu au lucrat, căci, dacă ei ar fi fost așa, dacă ei ar fi fost nepăsători față de chemarea lor, și dacă s'ar fi desinteresat astfelu de toate — atunci nici noi nu ne am mai afla astăzi aci, noi nevrednicii lor urmași!

„Metropolia sârbă este matca tuturor bisericelor sârbe din Austro-Ungaria. A ei chemare ar fi să fie cu mult mai mare decât ceea ce cade în îndatinata sferă a vieții bisericești. De pe tronul patriarchiei se lăfia un deosebit lucru preste ținuturi îndepărtate, sub care trăiau sârbii și alte popore dreptcredincioșe.

„Astăzi — lumina vine din Sibiu, dar asta era ore-când numai o rază din sôrele nostru.

„Inse așa e! Sôrtea poporilor e schimbăciôsă și dispusă la schimbări esențiale. Cei dintăiu devin cei din urmă“.....

Discursul

P. S. Sale Dlui episcop Dr. V. Mihály, ținut în casa magnaților în ședința acesteia dela 9 l. c. în cestiunea asilelor de copii.

(Incheiere.)

Legislațiunea, luând astfel pozițiune într'o cestiune deschisă, și instrucțiunea elementară prin lege devenind preste tot obligatorie, tecsul legii față cu libertatea până atunci vigentă fu formulat așa, că până când înainte de aceea presumpțiunea stătea prelângă libertatea părinților să și asigure sieși avantajul presumpțiunei și părinții se fie datori, de cumva nu ar voi a și trimite copii la scôlă, a dovedi, că se îngrijesc în alt mod de instrucțiunea elementară a pruncilor lor: această, magnați ilustri, o pricep, pentru că această este conștiința logică a faptei, că s'a luat pozițiune într'o cestiune deschisă.

Dar, că nu într'o cestiune deschisă, în privința căreia se pôte lua pozițiune ori a nu se lua, — ci în privința unuia dintre cele mai sfinte drepturi și obligăminte, cum este tocmai, ca părinții prin grije să și scutescă băieții de 3—6 ani de primejdiile ce i-ar pută ajunge și să i ajute pe aceia întru desvoltarea lor corporală, intelectuală și morală; — că în privința unui ast fel de obligămînt, dictat decătră însași natura, într'acest proiect de lege presumpțiunea se asedă astfel, ca și cum părinții căta e țara-ungurască nu și-ar scuti copii, nu s'ar îngriji de desvoltarea lor corporală, intelectuală și morală: această taie în omenime și este vătămător. — De cumva se dăce, că tocmai de aceea este silit a obliga pe părinți să și trimită băieții în asile infantile, de nu cumva dovedesc, că își împlinesc obligămintele dictate de natură: această însemnă a o pune în mod, ca și cum părinți nu și ar împlini obligămintele lor naturale, ceea ce aieva este vătămător.

De sub greutatea unei asemenea acuse, că adevă părinții nu și grijesc băieții, nimenea nu va pută ușor să scape, deore-ce pe temeiul acestei legi presumpțiunea de drept stă prelângă aceea, că nu și grijesc băieții; deci nu acuatoriul, care impută o acasă atât de gravă, ci maica este datore a dovedi contrarul.

Că ce fel de injurie se ascunde în punerea această a presumpțiunii, aceea nu voesc a o descrie mai pe larg. Ajungă-mi a produce aceea singură împrejurare, că până când deoparte născutul ori-șicăror conjugi în sensul legi se presupune de legitim și părinții această o pot deplin legitima cu estrasul din matricula botezaților în mod ca acela, căt dacă i-ar plesni cuiva în minte a afirma contrarul, el este dator a dovedi cu dovești legale înaintea judecătoriaului, că băiatul respectivei mame nu este legitim, până atunci de altă parte prin lege această, durere! — dacă cine va ar porni acumă, că mama aceea nu-și grijesc băiatul, deja nu el, acuatoriul este dator a dovedi, ci presumpțiunea militază prelângă acuatoriul, și biata acusată este obligată a se legitima, că dău, dinsa își grijesc băiatul, și încă cu ce fel de dovești? Căci de exemplu atestatul, ce l-ar estrada parochul în acel înțeles, că cutare mamă își îngrijesc pruncii ei, un ast-fel de atestat estradat decătră conducătorul părintesc și judecătoriaul

competent al conștiinței popoarelor creștine, legea nu-l admite ca dovadă competentă; ba cu privire la grădini de copii și la asilele infantile comunale ori ale statului, parochul nici că este din oficiu membru al comisiunii de inspecțiune, deci acolo nici că se bucură de vot.

De aci urmăz, că părinții prin legea acesta se constring cu dovezi cu mult mai importante, mai circumstanțiale și astfel cu mai multe spese împreună a dovedi înaintea aparatului de inspecțiune prevăzut în §§ ii 23 26 ai proiectului, că ei poartă grije de băieții lor, decât cu care sunt capabili a dovedi înaintea judecătorului, că pruncul lor este legitim.

Dar acest proiect de lege, magnați iluștri, avantajul presumpțiunii încă nici în acel caz nu este aplicat al asigura pe partea părinților, dacă aceștia de regulă amăsura chemării lor petrec acasă și așa mai bine se îngrijesc de băieții decât chiar de lumina ochilor proprii. Cine nu ar ști, magnați iluștri, ce loc important cuprinde în Ungaria pe terenul economiei naționale tocmai industria de casă? Cine nu ar ști câte mame de familie își provăd totă familia cu albe țesute acasă cu osteneala proprie? Câte mame de familie își îmbracă pe ai sei cu țesături trainice corespunzătoare și adese de valoare artistică?

Că într-o astfel de țară, între astfel de împrejurări mama, care atât ostenește în folosul alor sei, încă oșebit se fie obligată a se legitima, că își grijește băieții de 3—4 ani: acesta magnați iluștri, după priceperea mea este o pretensiune mărginită cu așa o șicanare preputitoare, de care a mântui publicul contribuent pentru acesta înaltă casă a magnaților ar fi o problemă vrednică de considerațiune, care ar provoca și gratitudinea.

În urma acestora de ore ce acest proiect de lege dorește să vindece peste tot în general un rău, care nu se ivesce și preste tot vrea să-l vindece cu un remediu drastic, pentru că contrar naturii, care destramă legătura de familie; — de ore ce acest proiect de lege sub muleta de bani impune părinților sila de ași trimite băieții la asile infantile, măcar de i-ar și griji pe aceia acasă după cerință și presumpțiunea de drept o statorește astfel ca și cum părinții nu și ar griji băieții; — prin urmare întru procurarea dovezilor le impune o procedură cu mai multe spese împreună decât cu care pot să dovedească legitimitatea pruncilor lor: eu nu pot să părătesc acest proiect de lege și Ve rog, magnați iluștri, îndurați-ve a denega acestuia consensul Vostru.

Adunarea generală a institutului de credit și de economii „Albina“.

Sibiu, 20 Martiu, 1891.

În conformitate cu convocarea făcută și în șirul nostru la timpul seu, adunarea generală a institutului de credit și de economii „Albina“ s'a ținut ieri dela orele 10—12 înainte de amăzi în localitățile institutului. Adunarea a fost foarte bine cercetată.

După cum s'a accentuat și în raportul general al direcțiunii nemilăsoa mărte în anul acesta a răpit din mijlocul consiliului de direcțiune președintele aceleia, pe consilierul gubernial în pensiu Eliă Macelariu, și așa adunarea generală o a deschis și condus membrul din direcțiune Ioan Hannia.

În meritul lucrului vom accentua, că raportul general al direcțiunii precum și cel al comitetului de supraveghiere s'au luat cu plăcere la cunoștință, votându-se consiliului de direcțiune recunoștință, pentru conducerea cea bună a institutului, care merge mereu tot crescând, și care este o adevărată binefacere pentru popor.

Din raportul general vom accentua, cu deosebire, că cu 31 Decembrie 1890 starea depunerilor au fost 5247 în sumă de fl. 4,137.260. 41 cr. cu fl. 648.327.99 mai mult decât în anul precedent.

La escomptul de schimb starea portofoliului cu finea anului 1890 a fost 17.014 în valoare de fl. 3 109.577 67 cr. față de anul precedent o creștere de fl. 699.962 92 cr.

Imprumuturi ipotecari au rămas în 31 Decembrie 1890 2051 obligațiuni în suma de 1.666.205 fl. 94 cr. o creștere de 78.686 fl. 85 cruceri față de anul precedent.

Aceste pretensiuni sunt asigurate prin ipoteci de un areal preste tot de 72486 jugere 986 stângini în valoare de 5.690.000 fl. fiind cuprinse aici și edificiile.

În decursul anului 1890 suma intratelor a fost 12,624,370 fl. 44 cr., cea a eșitelor 12,615,039 fl. 95 cr. Totalul 25,239,410 fl. 39 cr.

Din bilanțul general al anului 1890 rezultă că: suma activelor institutului este cu 748.715 fl. 99 cr. er suma venitului brut cu 46.041 fl. 91 cr. mai mare ca în anul premergătoriu.

Substrăgând din venitul brut al anului de fl. 391.753.28
totalul eșirilor cu „ 332.454 46

rezultă un profit curat al anului de „ 59.298.82

cu 5.428 fl. 94 cr. mai mare ca în anul precedent. Profitul curat de 59.298 fl. 82 cr. s'a distribuit în modul următoriu:

1. 5 % dividendă după capitalul social de 300,000 fl. în suma de 15.000 fl.

2. Restul 44,298 fl. 82 cr. s'a împărțit

a) 15 % (maximul statutar) la fondul de rezervă 6.644 fl. 70 cr.;

b) 16 % tantiemă pentru membrii direcțiunii, directorul executiv și ceilalți funcționari ai institutului 7,087 fl. 68 cr.

c) remunerațiunea usitată pentru funcționarii institutului 941 fl. 04 cr.

d) 6 % pentru scopuri de binefacere 2,657 fl. 88 cruceri.

3. Din restul de 26,967 fl. 52 cr:

e) supra dividendă acționarilor 21,000 fl.;

f) fondului de pensiu al funcționarilor 4,000 fl.

g) în contul realităților din Brașov 1,967 fl. 52 cr.

Fondul de rezervă al acționarilor a ajuns la cifra de 90.029 fl. 70 cr. și astfel la procșima adunare generală el va ajunge la suma de 100,000 fl. după cum e prevăd în statute.

Fondul de pensiu al funcționarilor va ajunge la suma de 45,943 fl. 65 cr.

Pe baza distribuirilor făcute dividendă anului 1890 sa fiesat cu 12 fl de acțiune, adică cu 12 % dela valorea nominală a acțiunilor

La propunerea consiliului de direcțiune adunarea generală a dat autorizarea ca couponul per 1 Iuliu se pōtă fi răscumpărat imediat după adunarea generală.

După ordinea vechimei au eșit din direcțiune dñi Georgiu Barițiu și Leontin Simonescu, cari er au fost realeși.

Fiindcă în anul acesta a expirat și mandatul membrilor comitetului de supraveghiere, cari în adunarea generală din 1888 au fost aleși: Dr Aurel Brote, Michail Kaldebo, Corneliu Tobias, Nicanor Frateșiu și Ioan Crețu, aceștia din nou au fost realeși.

Impărțirea pentru scopuri de binefacere:

1. Școale civile de fete a Asociațiunii trans. pentru acoperirea trebuințelor curente . fl. 500.—

2. Asociațiunii transilvane spre crearea alor 10 stipendii à fl. 50 pentru elevele internatului „ 500.—

3. Școale elementare de fete a reuniunii femeilor române din Sibiu „ 300.—

4. Reuniunii române de cântări din Sibiu „ 50.—

5. La dispozițiunea comisiunii economice a comitatului pentru procurarea limfei animale de vaccinat „ 50.—

6. Gremiului comercial din Sibiu pentru susținerea unui curs practic de contabilitate „ 50.—

7. Școale comerciale din Brașov pentru întregirea mijloacelor de învățământ „ 100.—

8. Societatea România jună din Viena „ 50.—

9. Nenorociilor prin foc din Vurper (dați deja) „ 100.—

10. Orfanilor minoreni ai unui funcționar al institutului repostat înainte de a fi indeptătit la pensiu (dați deja) „ 200.—

11. Nenorociilor prin foc din Ocna-Sibiului „ 200.—

12. Jumătate din un stipendiu de fl. 500 pentru un student la cursul comercial pentru abiturienți „ 250.—

13. La dispozițiunea direcțiunii ca să i asemneze însuși spre scopuri de binefacere „ 307.88

fl. 2657.88

Puternicul avânt ce a luat acest institut și care ca mază a fost isvorul și baza celorlalte institute de credit și de economii de prin ținuturile românesce, ne umple de bucurie și acesta ne este de o camdată unica bucurie între grelele împrejurări de ați.

Promovarea meseriașilor în Zarand.

Zarand, în Martiu, 1891.

Cestiunea meseriașilor în Zarand, și preste tot în munții apuseni este o cestiune de viață pentru poporul nostru, pentru esistența lui. În unul din numerii „Telegrafului Român“ vorbeam de câte va orășele până acum cu caracter românesc, despre Brad, Băița, Săcarămb, apoi Ilia, Dobra, Hondol și Baia de Criș, pe cari trebuie să le întărim prin înmulțirea meseriașilor români, dacă voim ca acele să nu fie cucerite prin meseriași străini, cari încep a inunda.

Ei, dară înmulțirea meseriașilor nu e un lucru ușor, și nu pōte fi opera sporadică a câți-va indivi. Numai o conlucrare comună a tot ce e bun în viața noastră socială, a tuturor omenilor cu prevederi mai largi în venitoriul nostru amenințat. Unde omeni cu inima au luat inițiativa de timpuriu pentru promovarea meseriilor între români, astăzi avem o mulțime de meseriași harnici, cari numai fală și întărire pot aduce neamului românesc.

Esemples avem Brașovul, Sibiuul, Clujul.

Ne vom pută ajuta noi și orașele numite mai sus.

Vom pută face cevași și în Zarand pentru promovarea meseriilor și înmulțirea meseriașilor români.

Me restring la Zarand, că-ci ceea ce se pōte dice aici are valorea cu puține escepțiuni și în celelalte localități.

Avem aici două baze, de cari trebuie să ținem cont, voind a promova meseriile în Zarand, și a înmulți meseriași în orașele sau amintite.

O basă e aplicarea poporului de a îmbrățișa meserii, și destoinicia lui; érá cealaltă basă e că poporul simte trebuința și e împins vrând nevrând a-și aplica pruncii și la meserii.

Cine a cercetat comunele din Zarand, și s'a interesat mai deapropo de locuitorii lui au putut să constate că: meseria de lemnari se eserciează pe o scară întinsă mai în fie care comună, dară așa cum s'a eredit din moși strămoși. Începând dela casele simple cu 2 încăperi, cu feresci mici și până la facerea de biserici, turnuri, apoi poduri preste Criș sunt făcute tot de locuitorii acestui ținut fără de a fi învețat anume meseria. Nemții, cari s'au aședat pe aici la băi admiră cum omeni fără a ști scrie esecută planurile lucrute de arhitecți, ce privesce ori ce lucru de lemn. Chiar și lucrul de măsărit, apoi rotărit, se lucră fără anume pregătire.

Sunt comune apoi unde întreg satul lucră o anumită meserie, astfel aflăm Leanțul, Dobroțul, unde se lucră buți pe o scară întinsă, și dacă întreb unde au învețat acești omeni? Răspund, că așa s'au pomenit. În comuna Bănesci lucră pelăritul, în Obreja, Ternavița se lucră ôle, cane, de tot felul, în Risculița, Baldovin se lucră spete, cari se transportă până în România.

Impletitul în paie apoi cu nuele se lucră în mai multe comune, și produsele parte se trec în piețele ce avem, parte se duc în piațe mai depărtate.

Mai aflăm comune de munte ca Blășeni, unde pregătesc var, ori petri de mōră ca în Stanija și Dupapétră. Alții și aceștia în număr foarte mare se ocupă cu bășitul.

De altă parte apoi spiritul de speculă este foarte desvoltat în sinul populațiunii.

Tōte acestea sunt împrejurări favorabile, de cari trebuie să ținem cont, și cari sunt un mare avantaj, dacă voim ca pe venitori mai cu plan să lucrăm la lățirea meseriilor în acest ținut.

Până aci, cei ce se ocupă cu meserii ori de ce categorii s'au au învețat meseria dela tatăl lor și lucră cu mai multă sau mai puțină pricepere, și succes, sau apoi a învețat meseria dela un măestru anume pregătit d. e. ciobotarii, fauri, etc. Și ca să se aplice la meserii i-a împins împrejurările vieții, în cari au trăit. A rădut sermanul tată, că frustele înguste de pământ și altora neroditoare în mai sunt în stare a produce cât să trăească toți pruncii și astfel a dat din ei și la meserii; unde locul este de tot neproductiv, omenii din comună în mase au început a lucră aceeași meserie, ce le era mai binevenită d. e. în Dobroț butăritul și în parte rotăritul, în Obreja olăritul, fiind pământul numai pentru olărit bun.

Ceea ce ne dōre însă e, că acești omeni lucră nesce produse, cari nu pot ținé concurența cu obiectele lucrute de măestri anume pregătiți. Munca lor se plătesce efin și află puțini cumpărători. Așa nu mai merge! Trebuie să ne ajutăm noi pe noi, că-ci nu mai așa ne va ajuta și Ddeu.

Spre a pută lucră cu succes primo loco ar trebui să înființăm o societate pentru promovarea meseriilor. Ei, dară statutele acestei societăți în timpurile vitrege de astăzi, numai e speranță ca se fio întărite de ministru, și încercarea ar fi în deșert. Dacă ceva se pōte apoi numai sub auspiciile înființându-lui despartământ al asociațiunii transilvane în aceste părți se pōte face.

Prin înființarea despartământului, care e cestiune de ați sau mâne numai, din tacsele membrilor ajutători s'ar pute vota ajutōre pentru învețăcei demeserii.

Membrii din fruntea despartământului și-ar implini una din cele mai sante datorințe, căutând locuri pe unde se așede elevii pentru meserii. Astfel am avé un plan de acțiune. Prin ținerea adunărilor generali, în una sau alta comună, venind în atingere cu poporul ar fi foarte ușor a câștiga părinții pentru a și da pruncii la măestri buni.

Mult vor contribui pentru îmbrățișarea meseriilor în aceste părți și ajutōrele ce eventual, se vor da din „fundațiunea Andronic“. Trece peste marginea unui articolu de diar a schița aci un plan de

acțiune. Cred, că e destul sulevând cestiunea până mai e timp de ajutorat.

Ceea ce a și dori este ca în cât avem în orașele amintite învățacei de meserii, acelora să se predea religiunea cel puțin Dumineca, fie prin învățătorii ori preot; dacă nu ține ore de sara cu elevii meseriași. Pe asta cale nu i am lăsa să se streineze de corpul națiunii. *Correspondentul.*

Cronică din Budapesta.

Budapesta. 25 Martiu 1891.

(O broșură nouă: „La question d'Alsace. — Caprivi și Windhorst. — Legătura căilor ferate cu România. — Victor Napoleon speranța bonapartistilor. — Un tren de plăcere la Constantinopol).

Mărul de certy între Franța și Germania este teritoriul Alsatiei și Lorenei. Opiniunea publică franceză, cel puțin în parte considerabilă, nu voescă a sci de amicitie cu Germania, până când nu va ceda aceste teritorii Franceiei. Profesorul Ernest Lavisse în dillele aceste a publicat o broșură, în care desvôltă ideea, ca cele două state mari vecine să se înțelgă în mod pacinic asupra acestei cestiuni. Căci dacă tréba ar veni la resbel, atunci cestiunea ar deveni formidabilă, care națiune mare va omori pe cealaltă națiune mare? (Este întrebare, că o neutralizare a Alsatiei și Lorenei ore încât ar mulțami șovenismul frances? și dacă „beati posidentes“ adevă germanii ar voi de dragul francezilor a face și această concesione.

Se afirmă despre cancelariul Caprivi, că în timpul din urmă ar fi căutat o apropiere către centrul din parlamentul german. Partidul din centru s'a format sub conducerea lui Windthorst încă pe acel timp, când Bismarck a început lupta sa „culturală“ în contra catolicismului din Germania. Deputații din centru dară sunt sprigitorii catolicismului. Windthorst a murit chiar în acel timp, când partidul lui eră să fie acceptat de guvern. „Volkszeitung“, fôia radicală germăna scrie, că poporul germăan simțesce amar, când se scumpesce pânea; dar și mai amar ar fi atins, când ar trebui să-și plece căpul înainte curiei romane.

România în dillele din urmă și-a trimis delegații sei la Budapesta, ca să se înțelgă cu regimul ungar asupra legăturilor căilor ferate ardelenesci cu cele române. Se țice, că negocierile sunt încoronate cu succes. 1. Dela Petroseni prin pasul Vulcan statul ungar va clădi până la graniță 10 kilometri; ér de aci până la Tirgul Jiului România va clădi 50 de kilometri. 2. Dela Sibiu prin pasul Turnu-roșu statul ungar va clădi 40 kilometri până la graniță ér de aci pe valea Oltului până la Rimnicu clădi, 180: România 120 kilometri. 3. Din comitatul Cincului, dela Agostonfalău prin pasul Ghimes-Oituz statul ungar va clădi până la graniță 120 kilometri; ér de aci până la Ocna în Moldova România va clădi 60 kilometri de cale ferată. Ambele părți în res-timp de 5 ani trebue să deschidă liniile. La Predeal se va zidi o gară internațională.

Un singur punct rămâne, la Sigetul Marmăției, nelegat cu Suceava, din cauza, că regimul austriac până acuma nu s'a învoit la această.

După o seire sosită din Roma, principele Jérôme Napoleon a murit, fiind împărțat cu santele taine. Când Napoleon III a pășit pe tronul Franceiei, Jérôme Napoleon fu declarat într'o conferință familiară de presumpțivul moștenitoriu la tron. Impăratul însă, căsătorindu-se cu Eugenia de Montijo, din această legătură s'a născut prințul Ludovic Napoleon, și așa speranțele principelui Jérôme la ereditatea tronului au dispărut. Când tinerul principe, Ludovic Napoleon, muri între zuluși pe pământul Africeii, lăsând în doliu muma sa esilată și adenc cercată, — în testamentul seu găsit fu numit de erede la tronul Franceiei, fiul seu Jerome Napoleon, principele Victor Napoleon. Cu mórtea tătâne-seu dispăre certy familiară, provocată prin testament; și bonapartistii își légă speranțele lor, deocamdată slabe de tot, de junele principe Victor Napoleon, care se țice, că este brav și fôrte talentat. Victor Napoleon are fisiognomia mumei sale, a casei de Savoia și sémână cu regele Umberto al Italiei. Din căsătoria lui Jerome Napoleon cu fica regelui Italiei, cu Clotilda, s'au născut doi fiii, în 1862 fu născut Victor, în anul 1864 fu născut Ludovic.

Palatul regal din Buda este éráși gol. Curtea s'a mutat la Viena. În serbătorile Pascilor catolice va pleca un tren de plăcere din Budapesta la Constantinopol, să vadă minunile naturei în orient și murdăriile barbare din Stambul. *Mr.*

Varietăți.

* (Chirotoniri.) În dillele acestea au fost chirotoniți întru presbiteri: Ioan Duma teolog absolut ales preot în Săcalul de pădure (tract Reghin.) Ioan Popovici teolog absolut, ales capelan în Ocolul mare (tract. Hațeg), Vasiliu Motora administrator în Câmpeni (tract. Câmpeni): întru diacon: Gavriil Hangu, ales preot în Bonțid, (tract. Dees), Petru Todoran, ales preot în Curchiu (tract. Zarand).

* (Alegeri sinodale.) Alegerile sinodale pentru diecesa Caransebeșului se vor indeplinî în colegiile proțescei Joi în 28 Martiu a. c. ér pentru alegerea deputaților mireni s'a desit diua de 31 Martiu a. c.

* (Concert.) Al 37-lea „Concert Coral“ dat de corul mitropolitan din Iași cu binevoitoriul concurs al domnișorei Alice Holban și a domnului Cristea Georgescu, sub conducerea domnului Musicescu Gavriil, cu următorul

Program.

Partea I:

1. „Verdi Prati“. Ariă din opera Alcina, musică de: Haendel.
2. „Adio“, romanță, musică de: Schubert.
3. „Finalul al 3 lea“ din opera Muta di Portici, musică de: Auber.

dau la olaltă venitul anual de 231 fl. 80 cr; ceea ce se pôte vedé mai de aprôpe din protocoalele amintite.

Doritorii de a reflecta la această parochie au ași asterne suplicele concursuale instruite conform prescrișelor legale la subscrisul oficiu protopresbiteral până la termenul indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Hațeg, la 2 Martiu, 1891.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Rațiu,
protopresbiter.

„MINERVA“ Institut tipografic, societate pe acții în Orăștie.

Contul bilanțului.

Active.	fl. cr.	Pasive.	fl. cr.
Cassa în numerariu	364.32	Capital social:	
Acțiuni nevândute	525.—	200 acții à fl. 25	5,000.—
Inventarul „Librăriei“	3,017.18	Fendul de rezervă	177.50
Inventariul „Tipografiei“	fl. 4,084 83 cr.	Creditori	4,125.71
după amortisare de 10%	408 48 „	Profit curat	705.65
Inventariul mobiliariului	475 95 „		
după amortisare de 10%	47 59 „		
Debitori	397.65		
	10,008.86		10,008.86

Orăștie, la 31 Decembre, 1890.

Dr. Stefan Erdélyi m. p.,
membru în direcțiune.

Dr. Ioan Mihai m. p.,
director executiv.

A. P. Barcianu m. p.,
membru în direcțiune.

Bilanțul de față s'a aflat esact și în deplină conformitate cu registrele respective

Comitetul de supraveghiere:

Nicolau Andreiu m. p.

Nicolau Vlad m. p.

Petru Belei m. p.

Redactor responsabil Nicolau Ivan.

Partea II.

4. „Ester“, cântată pentru Mezzo-sopran (d-ra A. Holban), bariton (dl Cr. Georgescu), cor (corul mitropolitan) și orchestră (compus din 30 persoane și anume: Mai mulți d-ni profesori, precum și d-nii foști și actuali elevi ai Conservatorului) sub conducerea dlui G. Musicescu, musica de: Cerné Titus.

Partea III.

5. „Răsai lună“, cântec național, amorisat și aranjat pentru cor de: G. Musicescu.

6. „Nevasta care iubescă“, cântec național amorisat și aranjat pentru cor de: G. Musicescu.

7. „Haiducul“, cântec național, armonisat și aranjat pentru cor de: G. Musicescu.

8. „Somnorose păserile“ de Eminescu. Sere-nadă, musică de: Flondor.

9. „Fostai lelio“, cântec național, armonisat de: G. Musicescu.

10. „Brău popii“, melodia și cuvintele de dl D. Ionescu arangat de: G. Musicescu.

* (Cas de mórte.) Aron Lucăcel din comuna Balș, pedagog absolut, fost învățător în Lăpugiu super. după un morb îndelungat a încetat din viață Luni în 19 Martiu în etate de 22 ani în spitalul civil de aici. Rămășițele pământesci ale defunctului se vor transporta Joi la 2 ore p. m. din spital în cimiteriul gr. or. din suburbiul Iosefin spre odihnă eternă.

* (Reuniunea agricolă.) Comitetul central al reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului va ține ședință Vineri în 22 Martiu a. c. la 6 ore sara în localul Asociațiunei transilvane.

* Rectificare. În numărul 32 al fôiei noastre am reproduc o notiță din „Gazeta Transilvaniei“ referitoare la dărimarea turnului bisericeii noastre din Potelec și la învinuirile ridicate asupra preotului de acolo Ioan German.

Cu această ocaziune s'a afirmat pe baza unor informațiuni neesacte o incorectitate, încât adevă s'a susținut, că noi în numita comună nu am avé credincioși.

După informațiunile primite dela locul cel mai competent constatăm, că avem credincioși în comuna Potelec, și numai ómeni rei, puși la cale de alții și mai rei, au putut să dărime turnul bisericeii noastre, ca să facă credincioșilor nostri grăntăți neînvingibile și în modul acesta să i depărteze dela legea lor.

Acesta pôte fi motivul adevărat al dărimării turnului, ér de lăcomia preotului nostru noi nu avem nici o cunoștință; scim înse, că el a susținut cu căldură și cu multă resignațiune interesele bisericeii noastre.

În acest sens rectificăm notița din numărul precedent. *Redacțiunea.*

Loterie.

Mercuri în 1 Aprile 1891.

Brünn: 3 43 29 33 25

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA.“

A XXII-a adunare generală ordinară

va avé loc Duminecă în 19 Aprile st. n. a. c. la 3 ore după prând în casa proprie a institutului (strada Căminăiei Nr. 5).

Obiecte de pertractare sunt:

1. Darea de sémă despre afacerile anului 1890.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Intregirea comitetului administrativ.
4. Introducerea asigurării obligatorii în contra pericolului de răboiu și schimbarea condițiilor de asigurare.
5. Propuneri incuse.
6. Sortire de obligațiuni a fondului de întemeiere.

Direcțiunea.

[52] 1—2